

Sygn. akt: X C 2227/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2018 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) Bank spółka akcyjna w W.

przeciwko M. M. (1) (pop.M.)

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami procesu poniesionymi przez powoda obciąża powoda.

X C 2227/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27.04.2018 r. powód (...) Bank S.A. w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej M. M. (3) kwoty 311,76 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu oraz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że pozwany w dniu 23.05.2013r. zawarła z powodem umowę pożyczki, której nie spłacała zgodnie z umową. Roszczenie zostało postawione w stan pełnej wymagalności w dniu 27.11.2014r.; pozwana w dniu 10.04.2018r. została wezwana do spłaty zadłużenia.

Postanowieniem z dnia 22.05.2018r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i sprawę przekazał tutejszemu sądowi.

Po przekazaniu sprawy powód podtrzymał żądanie pozwu i przedłożył dokumenty na jego poparcie.

Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie, będąc zawiadomiona i pouczone poprzez awizo.

Sąd ustalił, co następuje:

M. M. (3) zawarła z (...) Bank SA w W. w dniu 23.05.2013r. umowę pożyczki.

Okoliczność bezsporna

Pozwana nie spłacała rat kredytu i roszczenie z dniem 27.11.2014r. stało się wymagalne.

Okoliczność bezsporna

W dniu 10.04.2018r. powód wysłał do pozwanej przesądowe wezwanie do zapłaty kwoty 310,74 zł w terminie 7 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. W dniu 27.04.2018r. powodowy bank wystawił wyciąg z ksiąg baku. Na dług pozwanej z tytułu umowy pożyczki na dzień wystawienia wyciągu z ksiąg banku, składają się: kwota 227,70 zł kapitału, odsetki umowne w kwocie 8,41 zł, odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 75,65 zł. Pomimo wezwania do zapłaty należność nie została uregulowana.

Okoliczność bezsporna oraz dowody:

Wyciąg z ksiąg banku – k. 23

Wezwanie do zapłaty – k. 24

Sąd zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie spełnione zostały przesłanki wydania wyroku zaocznego określone w art. 339 § 1 k.p.c. i nie zaistniały jednocześnie przesłanki wyłączające wydanie takiego wyroku przewidziane w art. 340 k.p.c. Pozwana bowiem, mimo należytego zawiadomienia jej o terminie rozprawy, nie stawiała się na nią, nie żądając jednocześnie przeprowadzenia rozprawy w jej nieobecności i nie składając wyjaśnień ustnie lub na piśmie. W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 339 § 2 k.p.c., Sąd przyjął za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie. Uzupełniając podstawę faktyczną rozstrzygnięcia, Sąd przeprowadził dowód z dokumentów stanowiących załączniki do pozwu. Ich wiarygodność w toku procesu nie została podważona.

Podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowi art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (jedn. tekst: Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.), zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W związku ze zmianą przepisów kodeksu cywilnego wprowadzonych ustawą z dnia 13.04.2018r. o zmianie ustawy – kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 08.06.2018r., poz. 1104), która weszła w życie z dniem 09.07.2018r. Sąd zobligowany był do uwzględnienia z urzędu, czy nie doszło do przedawnienia dochodzonego roszczenia. Zgodnie z przepisami przejściowymi w art. 5ust.4 cyt. ustawy „roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”.

Zgodnie z art. 117§2² kc wprowadzonym powyższą ustawą, „po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi”. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 118 kc, który utrzymał trzyletni termin przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego.

W przedmiotowej sprawie powód wywodził swoje roszczenie z tytułu umowy, która uległa rozwiązaniu 27.11.2014r. W związku z powyższym roszczenie przedawniło się z końcem 2017r., a powód wniósł pozew w kwietniu 2018r., a więc po upływie terminu przedawnienia.

Z podanych względów, na podstawie art. 69 ust. 1 Prawa bankowego i art. 117§2² k.c., powództwo podlegało oddaleniu jako przedawnione, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w punkcie II sentencji wyroku. Sąd ustalił, że koszty procesu ponosi strona powodowa, gdyż pozwana wygrała proces w całości, nie ponosząc przy tym jednak żadnych kosztów procesu.